

מבשר טוב

סעודה ג' פרשת שופטים תשע"ה עיה"ק צפת

- א -

כתוב בפרשה: תמים תהיה עם ה' אלקיך (דברים יח, יג), ופירש רש"י: "התהלך עמו בתמימות, ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו". ויש לבאר ענינה ומהותה של מצוה זו.

ואמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיעוכ"י שישנם רק שני מקומות בתורה שנאמר בהם עם אלקיך, הא' הוא הנאמר בפרשתנו "תמים תהיה עם ה' אלקיך", והב' הוא הנאמר (מיכה ו, ח) "הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלקיך". ויש לתת ביאור בדבריו הקדושים.

הנה אנו עומדים בחודש אלול, וידוע מספרים הקדושים שחודש אלול הוא זמן תשובה, והוא זמן הכנה לראש השנה יום הדין, בכדי לצאת זכאים בדין.

אך ישנו ענין נוסף ועיקרי בראש השנה, וחודש אלול הוא הכנה גם לענין זה. וענין זה הוא מה שאמרה תורה "אמרו לפני מלכות" (ראש השנה טז), והיינו שממליכים את השי"ת ביום ראש השנה על כל העולם, וכל אחד ואחד ממליך את השי"ת על עצמו, ומקבל עליו עול מלכותו.

ואין מלכות של השי"ת כמלכות של בשר ודם. כי מלכות של מלך בשר ודם הינה רק בדברים הנראים כלפי חוץ, שמחוקק חוקים, ומטיל מיסים, וחייבים לקיים את חוקי המלך ולא לעבור עליהם, ומי שאינו מקיים ועובר עליהם ענוש יענש.

אך מלכותו של מלך מלכי המלכים אינה כן, אף כי אמנם ישנם התורה והמצוות, שהם מצוות עשה שאנו חייבים לקיים, ומצוות לא תעשה שאסור לנו לעבור עליהם, והם הם החוקים של מלכו של עולם הקב"ה, אך ישנם מצוות שאינם שייכים אצל מלך בשר ודם, כמו מצוות תמים תהיה עם ה' אלקיך, הצנע לכת עם אלקיך, אהבה ויראה. ומצוות אלו אינם נראים כלפי חוץ, אלא הם בפנימיות, בתוך ליבו של אדם.

וזה הכוונה שבשני מקומות נאמר עם אלקיך, כאן נאמר תמים תהיה עם ה' אלקיך, ונאמר הצנע לכת עם אלקיך, ובא ללמד שקבלת עול מלכות שמים אינה רק בדברים חיצוניים, אלא צריכים להיות בפנימיות, והיינו שהתמימות עם ה' אלקיך תהיה באופן של הצנע לכת עם אלקיך, בפנימיות הלב ולא בחיצוניות.

- ב -

והנה כתב הרמב"ם (הלכות יסודי התורה, פרק ב הלכה א-ב) וז"ל: "האל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה אותו, שנאמר (דברים ו, ה) ואהבת את ה' אלהיך, ונאמר (שם, פסוק יג) את ה' אלהיך תירא: והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים, ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול, כמו שאמר דוד (תהלים מב, ג) צמאה נפשי לאלהים לאל חי, וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד, וידוע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד (שם ח, ד-ה) כי אראה שמייך מעשה אצבעותיך, מה אנוש כי תזכרנו".

ומה שכתב הרמב"ם "והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו", כוונתו בזה היא להקשות קושיא, דבשלמא מצוות ששייכים בעשיית איזה מעשה בפועל שייך לצוות לעשות כך וכך, או שלא לעשות, אך אהבה ויראה שהם בלב ואינם מעשה שעושים בידיים, איך שייך לצוות על כך לאהוב או לירא. והתשובה על זה היא מה שכתב הרמב"ם שע"י התבוננות בנפלאות הבריאה אפשר להגיע לאהבה ויראה. וישנם צדיקים שעל ידי התבוננות בכוכב אחד הגיעו לאהבה ויראה.

- ג -

אמנם יש בזה עוד שני דרכים. הדרך האחת תובן על פי מעשה שהיה, שהרה"ק הרבי מלובלין זיעוכ"י שאל את תלמידו הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זיעוכ"י שהיה פיקח וחכם גדול כידוע, ושאל אותו שהרי בתורה נאמר תמים תהיה עם ה' אלקיך, ולא נאמר חכם תהיה. וענה לו בפקחותו שצריך הרבה חכמה בכדי להיות תמים.

וביאור ד"ק, דאיתא בספרים הקדושים שחכמה הוא כח מ"ה, והיינו שהחכמה היא להבין שכל מה שנעשה בעולם הוא נעשה ע"י השי"ת, ואין אדם יכול להבין דרכי הנהגת השי"ת, שזו היא מהות התמימות. ואם כן החכמה היא מביאה לתמימות.

והוא מה שנאמר בפרשתנו "תמים תהיה עם ה' אלקיך", וכפירוש רש"י (בתוה"ד) "אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות", היינו לדעת שהכל לטובה, ולהודות להקב"ה על כל דבר ודבר.

וכמו שפירשו חז"ל על הפסוק (דברים ו, ה) ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך, שפירשו בו (ברכות נד.) "בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאוד", והיינו שאף אם מגיע לאדם איזה צער ועגמו"ג ח"ו, או שחסר לו איזה דבר, ורואה שיש לאחרים דבר זה, ואינו מבין מדוע רק לו אין השי"ת נותן זה, עם כל זה הוא מאמין בהשי"ת ומודה לו על כל דבר ודבר, וגם על דברים שנראים שאינם טובים הוא אומר "גם זו לטובה" (ראה תענית כא.) או "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד" (ראה ברכות ס:). ובדרך זו מקיים את מצות ואהבת את ה' אלקיך.

ולדרגה זו אפשר להגיע על ידי מצות מילה. דהנה מצינו שאמר השי"ת לאברהם אבינו ע"ה כשצווה אותו על מצות מילה "התהלך לפני והיה תמים" (בראשית יז, א). ואכן מצינו אצל אברהם אבינו ע"ה שהיתה לו מדה זו לקבל בתמימות כל מה שמגיע לו מהשי"ת, שהרי השי"ת אמר לו (בראשית כא, יב) "כי ביצחק יקרא לך זרע", ואח"כ אמר לו לעקוד את יצחק בנו, וכמו שכתב רש"י על הפסוק שאמר השי"ת לאברהם אבינו ע"ה לאחר העקידה (שם כב, יב) כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה", וז"ל: "א"ר אבא א"ל אברהם אפרש לפניך את שיחתי, אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע, וחזרת ואמרת קח נא את בנך, עכשיו אתה אומר לי אל תשלח ידך אל הנער".

וכן איתא במדרש (בראשית רבה נו, ד) שהשטן בעצמו נסה לעכבו בדרך לעקידה בטענה זו, והיה לו נסיונות גדולים, ועכ"ז לא הרהר אחר מדותיו של הקב"ה, והלך לעקידה בלב שלם.

ואמנם כבר מקודם לכן היה לאאע"ה מדה זו לקבל בתמימות מה שמגיע אליו מהשי"ת, כמו שמצינו שכבר מקודם שמל עצמו עמד בנסיונות, כמו הנסיון שהקב"ה אמר לו (בראשית יב, א) לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך, וכשהגיע לארץ ישראל נהיה שם רעב כנאמר שם (בפסוק י. ועי"ש ברש"י) "ויהי רעב בארץ", והוצרך לרדת למצרים. אך עכ"ז לא היה לו שלימות לגמרי, דעדיין היו לו ג' איברים שלא שלט עליהם בשלימות עד אחר שמל עצמו.

כדאיתא במסכת נדרים (לב:): "ואמר רמי בר אבא, כתיב אברם וכתוב אברהם, בתחלה המליכו הקדוש ברוך הוא על מאתים וארבעים ושלשה אברים, ולבסוף המליכו על מאתים וארבעים ושמונה אברים, אלו הן שתי עינים ושתי אזנים וראש הגוייה". והיינו שאחר שקיים מצות מילה היתה לו שליטה בשלימות גם על ג' איברים אלו, ואז קיים בכל איבריו תמים תהיה עם ה' אלקיך.

עכ"פ רואים שבכח מצות מילה לפעול באדם הענין של תמים תהיה עם ה' אלקיך. אך רק על ידי שמירת ברי"ק יש כח במילה להכניס בלבו להיות תמים עם ה' א', וכמו שיבואר.

ומטעם זה ניתנה מילה לקטן בן ח' ימים, שעדיין אין לו דעת. ולכאורא יפלא הדבר שמצוה גדולה וחשובה כזו יקיימהו בן ח' ימים, שהלא לכאורה ראוי היה שיקיימה אדם אחר שכבר עמד על דעתו, והוא מבין מה הוא עושה.

אך לפי המבואר לעיל דוקא מטעם זה ניתנה מצות מילה לקיים בקטן שאינו בר דעת, כי זו היא כח מצוה מילה, להיות תמים, ולאהוב את השי"ת ולהודות לו על כל דבר ודבר אפילו אם אין מבינים בדעת מדוע עושה כך או כך. וכך.

מצות מילה הנעשית באדם בזמן שאינו בר דעת, מסייעת לו לעבוד את השי"ת ולהודות לו על כל מדה שמוודד לו, גם כשאנו מובן בדעת, שזהו יסוד מצות תמים תהיה עם ה' אלקיך, שמבטל כל דעתו ומוכן לקיים רצון השי"ת בלא שאלות, אף שבשכל נראה שצריך להיות להיפך.

וכל זה על ידי קיום מצות מילה בתמידות, והיינו על ידי שמירת ברי"ק. אשר על כן מצות מילה אינה מצוה חד פעמית, אלא מצוה הנעשית כל הזמן מחדש ע"י שמירת ברי"ק. ויש להביא ראיה לזה ממה שמספרת הגמ' במסכת מנחות (מג.) על דוד המלך ע"ה, וז"ל: "ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומד ערום, אמר אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה, וכיון שנזכר במילה שבבשרו נתיישרה דעתו". הרי שמצוה זו מתקיימת בכל רגע, וזה על ידי שמירת ברי"ק.

וממילא התוצאה של מצות מילה המתקיימת בתמידות ע"י שמירת ברי"ק היא להיות תמים, ולהיות עמו ולחלקו של הקב"ה, כפירוש רש"י "ואז תהיה עמו ולחלקו".

- ד -

וישנה דרך נוספת לקיים מצות תמים תהיה עם ה' אלקיך, ומצות אהבה ויראה, ודרך זו היא ירושה לנו מאבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ע"ה. דהנה אמרו חז"ל במסכת ברכות (טז): "אין קורין אבות אלא לשלשה", ופירש מרן הבעש"ט הק' זיעוכ"י שאין הכוונה לענין יוחסין גרידא שאנו מתייחסים אחר אברהם יצחק ויעקב, אלא לומר שאברהם יצחק ויעקב הם אבות של כל אחד ואחד מבני ישראל, משפיעים עלינו עד סוף כל הדורות כמו אב שמשפיע לבנו.

וכן מוכח בגמ' בבא מציעא (פג.) "אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן, שהן בני אברהם יצחק ויעקב". הרי שכאז"א מבני ישראל עד סוף כל הדורות נחשב לבן ממש של האבות הק' אברהם יצחק ויעקב, ולא רק שמתייחס אליהם בשרשרת יחוס מלפני אלפי שנים.

ובין ההשפעות שיש לנו מהאבות הקדושים היא ג"כ הקדושה של עם ישראל. כמו שכתב רש"י על הפסוק (שמות טו, ב) אלקי אבי וארוממנהו, וז"ל: "לא אני תחלת הקדושה, אלא מוחזקת ועומדת לי הקדושה ואלקותו עלי מימי אבות". וכן כתב גם על הפסוק (דברים יד, ב) כי עם קדוש אתה לה' אלקיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה וגו', וז"ל: "כי עם קדוש אתה - קדושת עצמך מאבותיך, ועוד ובך בחר ה'". הרי שהקדושה של עם ישראל היא מגיעה בירושה מהאבות הקדושים.

והדרך לקבל ירושה זו, הוא על פי הנאמר בתנא דבי אליהו (רבה, פרק כה) "כל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב". וכבר כתבו בספרים הקדושים בשם הרה"ק הרבי ר' בונם מפשיסחא זיעוכ"י, שאין שייך במציאות שכל אחד ואחד יגיע למעשי אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ע"ה, רק הכוונה שכל אחד צריך שתהיה לו "נגיעה" במעשי אבותינו הק'.

והיינו, שכשתהיה לאדם נגיעה במדת האהבה והחסד של אברהם אבינו ע"ה, או במדת היראה של יצחק אבינו ע"ה, או במדת תפארת של יעקב אבינו ע"ה, ממילא יתקדש כולו, והניצוץ של חלק אלוק ממעל השוכן בו יתפשט בכולו. וזה בכח הירושה שיש לנו מאבותינו הק', כי ירושה זו אינה ענין של דבר חיצוני המועבר מאחד לשני, אלא עצם מהותם של אבותינו הק' עובר אלינו בירושה.

ודבר זה אנו רואים במה שאמר אברהם אבינו ע"ה לאליעזר עבדו (בראשית כד, ג-ד): "לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב. כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק". והדבר צריך ביאור, וכי בתואל ולבן היו יותר צדיקים מהכנעני.

וביאר האבני נזר שהיה להם מדות טובות, ואף שדעותיהם לא היו טובות, מ"מ דעות אינן עוברות בירושה, משא"כ מדות כן עוברים בירושה, ועל כן צוה לו שיקח אשה ממשפחתו.

ועל ידי ירושה זו מאבותינו הק' יכול אדם להגיע לקיים תמים תהיה עם ה' אלקיך, והצנע לכת עם אלקיך, ולאהבה ויראה.

אך זאת צריך שעבודה זו תהיה באמת בפנימיות לבו של אדם, ולא רק בחיצוניות, כי הוא חילוק יסודי ושורשי בקבלת עול מלכות שמים בשונה ממלכות בשר ודם, שקבלת עול מלכות שמים הוא לא רק בחיצוניות של קריאת שמע וכדומה, אלא בפנימיות, לקבל עול מלכות שמים באהבה ויראה ותמימות.

ולא להיות ח"ו ממורמר על השי"ת על מה שעבר עליו כל השנה, אלא צריך לדעת ש"כל מה דעביד רחמנא לטב עביד" ו"גם זו לטובה", ולהודות להשי"ת על השנה שעברה עליו בחסדי השי"ת. וכמו שאומרים בברכת מודים: "ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים", והיינו שאנו מודים שגם מה שלא נראה חסדים, הם בעצם חסדים נסתרים.

וכמו שאמר הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זצוקללה"ה שלעתיד לבוא יתגלה שבני ישראל לא סבלו כלל יסורים, והכל היה חסדים נסתרים. וכדאיתא בספר היכלי שם (פרשת משפטים) וז"ל: "כאשר יהיה לעתיד במהרה בימינו שיתגלה כל כוונת הסיבובים וגלגולים שעברו על ישראל כל ימי היותם שהם חסד גמור, וכמו ששמעתי מהרב הגאון מו"ה שלום האבד"ק קאמינקא שאמר בשם המנוח הק' מראפשיץ שיתגלה שאפילו הסתרת פנים לא היה", עכ"ל.

ויש ראשונים שסוברים שהכוונה בברכת מודים מעכבת תפילת י"ח כמו ברכה ראשונה.

רק שאפשר לבקש בכל זאת מהשי"ת שמכאן ואילך יהיו רק חסדים מגולים, ולא רק חסדים נסתרים. וכמו שכתב הטור (אורח חיים סימן קכה) וז"ל: "ונוהגין בני ספרד ליתן עיניהם למטה בשעה שאומרים קק"ק, ובני אשכנז וצרפת נותנין עיניהן למעלה ונושאים גופן כלפי מעלה, וסמך למנהגם מספר היכלות ברוכים אתם לה' שמים ויורדי מרכבה אם תאמרו ותגידו לבני מה שאני עושה בשעה שמקדישין ואומרים קק"ק ולמדו אותם שיהיו עיניהם נושאים למרום לבית תפלתם ונושאים עצמם למעלה כי אין לי הנאה בעולם כאותה שעה שעיניהם נושאות בעיני ועיני בעיניהם". ופירוש נושאות למרום היינו נושאות בתמימות על חסדיו, ורק לצפות מהשי"ת שיטיב עמו, ולא לחשוב ח"ו שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה.

השי"ת יעזור שנזכה לקבל על עצמינו עול מלכות שמים, ולהמליך את השי"ת על כל העולם, ונזכה לכתובה וחתימה טובה, אמן.

ר"ח אלול תשנ"ו קביעת מזוזה בביהח"ס רמות

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נותן לך (דברים טז יח).

וברש"י: שוטרים הרודין את העם וגו' במקל וברצועה. ובפשטות הוא בא להורות על אלו הממונים על מעשה פסק הדין.

ויש לפרש עוד בענין, שמורה על משטר ושמירה על העיר וכיוצא בזה. ויש להבין מהו שיכות המצוה הזאת לדורות ולכל או"א שהרי התוה"ק נצחית היא,

והנה מצוות מזוזה הוא גם כן שמירה. ומצינו דבר פלא בחז"ל (ע"ז יא): במעשה שאונקלוס כשנתגייר, שלח לו הקיסר שליחים ששיבוהו. אומרת הגמרא: כי נקטו ליה ואזלי. חזא מזוזותא דמנחא אפיתחא, אותיב ידיה עלה ואמר להו מאי הא, אמרו ליה אימא לן את, אמר להו. מנהגו של עולם מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואילו הקדוש ברוך הוא, עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ שנאמר ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

ובזה יתפרש הכתוב שופטים "ושוטרים" תתן לך, לרמז ענין המזוזה שהוא השמירה לך. והוא "בכל שעריך" היינו שהמזוזה נמצא מבחוץ ושומר על ישראל שהם מבפנים בתוך הבית.

ועל דרך זה נבאר דברי רש"י שפירש בכל שעריך, בכל עיר ועיר שבא להורות שצריך לעשות שמירה על העיר, וכאשר יתבאר,

דהנה אמרו בגמרא (מגילה ב.) כרך שאין בו עשרה בטלנין נידון ככפר מאי קא משמע לך. תנינא איזו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנין פחות מכאן הרי זה כפר. וברש"י: עשרה בטלנין שבטלנין ממלאכתן שיהו מצוין תמיד בבית הכנסת שחרית וערבית.

הרי למדנו דבזה שמושיבין בעיר בתי כנסיות ובתי מדרשות, ויהיו מצויים שם אנשים לתורה ולתפילה זהו דבר המקיים את העיר, ומחשיב אותו לכרך, דבלא זה אינו נקרא כרך ועיר. וכיון דזהו המקיים את העיר זהו גם כן שמירתו, וזה הדבר המחשיב ומקיים, ודבר חשוב ומקיים אינו בטל, על כן הוא מעמיד ושומר על העיר.

והביאור הוא מכיון שזה גורם להשראת השכינה והאלוקות, אם כן זה עצמה היא השמירה, כמו שהמזוזה שמורה על האלוקות הוי שמירה על הבית ואפשר לומר דזהו הטעם שבית הכנסת אינו צריך מזוזה, דמלבד שאינו נקרא ביתך יש בזה עוד סיבה. שהיא עצמה השראת השכינה וזהו בעצם השמירה כמו המזוזה.

וזה גם כן פירוש הפסוק, שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, בכל עיר ועיר, היינו שצריך להעמיד בתי כנסיות ובתי מדרשות בעיר שזהו קיומו ושמירתו, אשר ה' אלקיך נותן לך, היינו שזה גורם להשראת השכינה, דכל מצוה שייכת בכל עת וזמן, ובזמן הזה מצוות השופטים ושוטרים הוא בזה שמעמיד בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל עיר ומקום

וצריך להעמיד בתי כנסיות ומדרשות באופן ששם תהיה עיקר מקום דירתו ושמם תמשך מקור חיותו ואף כשיוצא מבית המדרש תמשך חיותו הלאה משם לכל מקום שילך. וכמו שכתב כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה, בספרו הקדוש חלקת יהושע (מאמר רביעי עמ' קי) וז"ל: ואפש"ל בזה שאמרו חז"ל מה נסמכו אהלים לנחלים לומר לך מה נחלים מעלים את האדם מטומאה לטהרה אף אהלים מעלים את האדם מכף חובה לכף זכות, ופירש"י: אהלים בתי מדרשות כי כשם שנחלים כשטובלים עצמו צריך שיהיה כולו במים ולא תישאר אפילו שיערה קטנה בחוץ, כך כשבאים לבית המדרש צריכים להיות שם ראשו ורובו בקביעות המחשבה שלא תהי' מחשבתו משוטטת בחוץ.

וזה שנאמר אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה היינו הישיבה בבית המדרש צריכה להיות באופן ש"עוד יהללך סלה" שגם כאשר יצא מבית המדרש, ימשיך בהלל והודיה.

ואפשר להוסיף, שזה מה שנאמר ביעקב אבינו יושב אהלים מלשון ותשבו בקדש שהישיבה באהל התורה והתפלה הוא בקביעות עכל"ק

וכבר הבאנו בזה דוגמא מוחשית להבין כיצד שייך כזאת שימצא במקום אחד ושיומשך מקום חיותו ממקום אחר.

דהנה האחרונים דנו בזמנים הקודמים, כשהאסטרונומים עלו לירח דהרי כתיב השמים שמים לה', והארץ נתן לבני אדם. ואיך שייך מציאות כזאת. אך באמת הדבר יראה למעיין, שכל חיותם וקיומם שם הוא מלמטה על הארץ, דהרי כל המאכלים והצטרכותם וגם האויר לנשימה לקחו עמם מכאן ואילו היו פוסקים להם החמצן וכדומה. כמובן שלא היו יכולים לחיות ולהתקיים שם.

ומבואר בסה"ק ארון עדות (עקב) שכל אחד ואחד צריך ליחד לו בית הכנסת ע"ש ומשם מושך חיותו בתויה"מ.

וכמו כן הדבר צריך להיות חיותו מהבית המדרש. שאף כשימצא במקומות אחרים, מ"מ עיקר חיותו ימשך מהבית כנסיות ומדרשות. וזה רק שייך בזמן שמיחד לעצמו בית החסידים מיוחד שהוא מקושר שם בלב ונפש, ויעזור השי"ת שנזכה שנהיה שמור, ושכל ישראל יזכו לשמירה על העיר ולחודש טוב ושנה טובה וכתובה וחתימה טובה ובביאת גוא"צ בב"א.

חדש: לקבלת הגליון מידי שבוע למייל שילחו מייל לכתובת m0732951213@gmail.com